

උගන්වන සියබස මත් වන්නන් විහි රසයෙන්

අප රට බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිතයක්ව පැවති සමයේ, 1887 ජූලි 25 දින උපත ලද කුමාරතුංග මුනිදාස, සිංහල භාෂාවට, සාහිත්‍යයට මහඟු මෙහෙවරක් ඉටු කළ විද්වතෙකි. දෙස බස රැස උදෙසා කැප වී කටයුතු කිරීම පිළිබඳ හැඟීම ඔහු තුළ රෝපණය වූයේ සිය පියාගේ බලපෑමෙනි. ඔහුගේ පියා රුහුණේ ප්‍රකට වෛද්‍යවරයකු වූ දොන් අබියෙස් කුමාරණතුංග යි. යටත්විජිත සිරිත් විරිත් පිළිකෙවි කළ මේ වෙදැදුරුකුමා සිය දරුවන් ද ඊට පෙලඹවී ය.

කුමාරතුංග මුනිදාස ගුරුවරයකු, විදුහල්පතිවරයකු හා පාඨශාලා පරීක්ෂකවරයකු ලෙස කටයුතු කළ අතර පසු කල ඒ වෘත්තීය ජීවිතයෙන් බැහැරව භාෂා සාහිත්‍ය සේවාවට නැඹුරු විය. එතුමාගේ චරිතයෙන් අපට උකහා ගත හැකි ගුණාංග බොහෝ ය. ඉන් කිහිපයක් මේ පාඩම පරිශීලනයෙන් හඳුනා ගත හැකි වනු ඇත.

කුමාරතුංග මුනිදාස මූලික අධ්‍යාපනය ලැබුවේ දික්වැල්ලේ බෞද්ධ පාඨශාලාවෙහි ය. පියා මිය යන විට කුමාරතුංග දරුවා පස් වන පන්තියේ උගනිමින් සිටියේ ය. ඉන් පසු වැඩිමහල් සෞභෝයුරාගේ මගපෙන්වීමෙන් වැඩි දුර අධ්‍යාපනය සඳහා මාතර ශාන්ත තෝමස් විදුහලට ඇතුළත් කෙරිණි. එයින්ද ඉවත් වූ ඔහු වැවුරුකන්නල පිරිවෙනේ කහවේ ආනන්ද හිමියන්ගෙන් සංස්කෘත භාෂාව හදාලේ ය. මේ කාලයේ දී පැවිදි වීමේ අපේක්ෂාවක් කුමාරතුංග තුළ පැවතිණි. වැඩිමල් සෞභෝයුරාගෙන් ඊට අවසරයක් නො ලැබිණි. කුමාරතුංග මුනිදාස කොළඹ රජයේ ගුරු අභ්‍යාස විදුහලට ඇතුළත් කෙරිණි. ඒ වන විටත් ඔහු සිංහල, සංස්කෘත, ඉංගිරිසි භාෂා පිළිබඳ හසල දැනුමක් ලබා සිටියේ ය.

ගුරු විදුහල් පුහුණුව අවසන් කළ කුමාරතුංග තෙමසක් පමණ බෞමිරිය ද්විභාෂා පාඨශාලාවේ ආචාර්යවරයකු ලෙස සේවය කළේ ය. ඉන් පසු කඩුගන්නාවේ ද්විභාෂා පාඨශාලාවේ ප්‍රධානාචාර්යවරයා ලෙස පත් කෙරිණි. පුරා වසර 11ක් පමණ එහි සේවයේ නිරත වූ ඔහු 1917 පාඨශාලා පරීක්ෂක තනතුරට උසස් කරනු ලැබිණි. එම තනතුරේ වසර පහක සේවා කාලයකින් අනතුරුව ඉන් ඉවත් වූ කුමාරතුංග, මුළු ජීවිත කාලය ම භාෂා සාහිත්‍යයේ උන්නතියට යෙදවී ය.

කුමාරතුංග හෙළ බසෙහි නව පෙරළියක් ඇති කරන්නට මූල පිරුවේ කඩුගන්නාවේ ද්විභාෂා පාඨශාලාවෙහි ප්‍රධානාචාර්ය ධුරය දරන අවධියෙහි ය. ඊට මං සැලසුණේ එක් සිසුවකු විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයකිනි. කුමාරතුංගගේ ම බසින් දක්වතොත් ඒ පුවත මෙසේ ය.

“කඩුගන්නායෙහි පාඨශාලාවේ ශිෂ්‍ය පංක්තියකට සිදත් සඟරාව උගන්වමින් සිටි අපට දිනක් ප්‍රශ්නයක් උපන්නේ යැ. ‘ඒ ඉ ඊ උ ද අයු’ යන තන්හි දැක්වුණු ආධ්‍යාත විභක්ති සතර වෙන් වෙන් වශයෙන් කවර කවර ධාතු වර්ගවල යෙදේ ද? යනු ඒ ප්‍රශ්නය යි. ප්‍රශ්නය ඇසූ ශිෂ්‍යයාට පිළිතුරු දෙන්නට නොපොහොසත් වූමිහ. ඒ මොහොතෙහි සිටෑ මෑ එයට පොහොසත් වන්නට උත්සාහ කළමිහ.”

ව්‍යාකරණ විවරණය සහ ක්‍රියා විවරණය යන ග්‍රන්ථ ලියැවුණේ ඒ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵල වශයෙනි. අදටත් සිංහල ව්‍යාකරණය සම්බන්ධයෙන් මේ ග්‍රන්ථ අත්පොත් සේ පරිහරණය කෙරේ.

පැරණි සිංහල පොත පත සංස්කරණය කරමින් ඒවාට විවරණ සැපයීම කුමාරතුංගගේ සාහිත්‍ය සේවාවෙහි ප්‍රබල අංගයකි. එහි ලා මුලින් ම විවරණය කෙරුණේ නිකාය සංග්‍රහය යි. ඉන් පසුව එළු අත්තනගලු වංශය, සුභාෂිතය, පූජාවලිය, අමාවතුර, සද්ධර්මරත්නාවලිය, සසදා වත, මුවදෙව්දා වත, කවිසිළුමිණ ආදී පැරණි සම්භාව්‍ය පොත් සංස්කරණය කෙරිණි. කුමාරතුංග අතින් සැකසී, විවරණය වූ පැරණි ග්‍රන්ථ 26කි.

මේ විවරණ ග්‍රන්ථ සම්පාදනයේ දී වඩාත් තර්කානුකූල ලෙස අර්ථකථන සැපයීමට කුමාරතුංග දැරූ උත්සාහය පහත නිදසුනෙන් වටහා ගත හැකි ය.

සුභාෂිතයේ එන,

රුදුරු ගිනි කඳක් ගත් සදෙහි වන	තුරු
මිතුරු වේ ය දිගතින් හමන මද	මරු
මිතුරු නැසීමට එක් වෙයි පස	මිතුරු
මිතුරු නෑ කෙනෙක් නිවතුන් හට	කවුරු

යන පද්‍යයෙහි අර්ථය නිරවුල් කර ගැනීම පිණිස ඔහු එක් යන්තෙහි ‘ක්’ අක්ෂරය වෙනුවට ‘ම’ අක්ෂරය යෙදී ය.

මිතුරු නැසීමට එම වෙයි පස මිතුරු

ඒ අනුව “වනාන්තරයක් දවන මහා ගින්දරට උපකාර වන සුළඟ ම පහතේ සිලුවට සතුරු වී එය නැසීමට උපකාරී වේ ය” යන අරුත නිරවුල්ව ඉස්මතු කෙරිණි.

සියබසේ වැදගත් ලකුණක් වන ‘ඇ’ කාරය එළිය ලැබුවේ කුමරතුඟුවන් අතිනි.

“ඇ කාරය සංස්කෘතයෙහිත් නැති; පාලියෙහිත් නැති; දෙමළයෙහිත් නැති; වංගාදී භාෂාවන්හි දු නැත් මැ යැ. එ හෙයින් මේ අක්ෂරයාගේ ව්‍යවහාරය පරභාෂානුසාරයෙන් දැන හැක්කේ නොවේ.” යනුවෙන් සිංහල භාෂාවේ පරිණාමයෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ජනිත වූ ‘ඇ’ කාරයෙහි නිවැරදි යෙදුම් හඳුනා ගනිමින් එය සම්ප්‍රදායානුගතව භාවිතයට නූතන ලේඛකයන් යොමු කළේ කුමාරතුංග ය.

කුමාරතුංග පඬිවරයා අසිරිමත් කවි ශක්තියක් ඇත්තෙක් ද විය. භාෂා ඥානය, ලේඛන ව්‍යවහාරය හා සාහිත්‍ය රස යන ත්‍රිවිධ අංශයන්ගෙන් පරිපූර්ණව සිටි ඔහු හෙළ කවියට නව පණක් දුන්නේ ය. කවිය නම් කීමෙක් ද? එහි රසය නම් කීමෙක් ද? අලංකාරය නම් කීමෙක් ද? යන්න මැනවින් පහදා දීමට ඔහු විරිත් වැකිය, කවි ශික්ෂාව යන ග්‍රන්ථ රචනා කළේ ය.

“සිත නිදහස් කරන	හොඳම
ගුරු කම කවි මඟට	වැටුම
එහෙයින් නැතොත් සිය දෑ	පෙම
ළ දෙන්නැ කවි ලොවට	පුදුම”

විරිත් වැකියේ දී එසේ කී කුමාරතුංගගේ කවිත්වය සම්බන්ධ අගනා නිදර්ශනය සේ සැලකෙන්නේ පියසමර යි. සිය ජීවිතය හැඩ ගැස්වීමට පියාගේ දායකත්වය මැනවින් හෙළි කරමින් රචිත පියසමර, කතුවරයාගේ පෞද්ගලික අනුභූතිය ඇසුරෙන් සම්පාදනය වී ඇති නමුත් පාඨකයා එයින් විදින්නේ පියකු හා දරුවකු අතර පවත්නා ස්නේහයේ පොදු ධර්මතාව යි.

“පොළොව ආස වලා සඳ කාරකා
සෙවණ ගස් ලිය ආදිය දක්වමින්
නුවණ දෙන්නට කී එ කතා සෙමෙන්
හැඩ ගැසී යෑ මගේ දිවි මේ විලස්”

නූතන කවියට උචිත බස් වහරක් පියසමර මගින් හඳුන්වා දීමට ද කුමාරතුංගයෝ කටයුතු කළහ.

ළමා පරපුරේ ඥානය හා රසඥතාව වර්ධනය උදෙසා ශික්ෂා මාර්ගය, කියවන නුවණ යන පෙළ පොත් සහ හත් පණ, මඟුල් කෑම, හීන්සැරය යන ප්‍රබන්ධ රචනා කිරීමෙන් කුමාරතුංග ළමා සාහිත්‍යය ද පෝෂණය කළේ ය. ප්‍රබන්ධ සංග්‍රහය හා ප්‍රබන්ධෝපදේශය රචනා කරමින් ප්‍රබන්ධකරණයට මඟ පෙන්වීම ද ඔහුගේ සාහිත්‍ය සේවාවෙහි අගය කළ යුතු කාර්යයකි. කුමර ගී ළමයින්ගේ රසාස්වාදය උදෙසා රචිත පැදි මාලාවකි.

සිංහල පුවත්පත් කලාවට කුමාරතුංග මුනිදාසයන්ගෙන් සිදු වූ සේවාව අමරණීය වේ. ලක්මිණි පහන මගින් ඔහු වර්තමාන පුවත්පත් කලාවට පුළුල් බලපෑමක් ඇති කළේ ය. ජීවයෙන් තොර කඬෝර පුවත්පත් සිරස්තල වෙනුවට සුගම ජීවමාන ශෛලියකින් යුත් සිරස්තල භාවිතය එහි ලා කැපී පෙනෙයි. පුවත්පත් සිරස්තල වර්තමාන කාල ආබාසයෙන් තැබීම ආරම්භ කෙරුණේ ලක්මිණි පහනෙනි.

එතුමා 1939 දී සුබස නමින් සඟරාවක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම ආරම්භ කළේ හෙළ බසේ ස්වීයත්වය සුරැකීම උදෙසා ය. සුබස සඟරාව කියැවූ රට පුරා විසිරී සිටි බසට ළැදි පිරිස එකරාශී වන්නට වූහ. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ 1941 දී හෙළ හවුල නමින් සංවිධානයක් පිහිටුවා ගැනීම ය. එමගින් දෙස බස රැස සංකල්පය ඔස්සේ ජාතියට, ආගමට හා භාෂාවට අභිමානයක් ලබා දීමට උත්සාහ දැරී ය.

මෙතෙක් ඉංගිරිසි මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වුණු විෂයයන් සිංහලයෙන් ඉගැන්වීමේ ජාතික වැඩ පිළිවෙළක් මේ වන විට ඇරඹී තිබිණි. ඉංගිරිසියෙන් පැවසුණු සංකල්ප සිංහලයෙන් කියා පෑමට යෝග්‍ය වචන මාලාවක අවශ්‍යතාව ද ඒ සමග පැන නැගිණි. මෙහි දී සිය භාෂා ඥානය පදනම් කර ගෙන පර බස් යෙදුම්වලට යෝග්‍ය සිංහල වචන නිපදවමින් සිංහල වාක් කෝෂය පුළුල් කිරීමට කුමාරතුංග දායක විය. සිංහල භාෂාවේ පාරිභාෂික වචන හෙවත් ‘වඩු වදන්’ නිපදවීමට කුමරතුඟුන් අනුදන් ක්‍රම තුනකි:

1. ශබ්දයෙන් ද රූපයෙන් ද සමාන වන සේ මුල් වදන සිංහල හුරුවට හැරවීම
උදාහරණ: ටෙලස්කෝපය, බසය, ලොරිය, ජූරිය, වයර්ලස්, සබ්මැරීනය,
ඩැස්කුව, බයිසිකලය, ලන්ඩනය

2. ශබ්ද සාමාන්‍ය නොතකා ඇවැසි අරුත දෙන අලුත් වදනක් නිපදවීම
උදාහරණ: පාපැදිය, සරසවිය, පාසල, දුරබහුව, විදුහුරු, කුමුදුව, දුරදක්නය,
හසුන්යහළු, පසුබිම

3. අර්ථයෙන් හා ශබ්දයෙන් සමරූපී වන සේ අලුත් වදනක් නිපදවීම
උදාහරණ: තලික්සුව, කමිටුව, රෙදෙවුව, කිරම, වෙළුම, ගොවුනරු, මාදිලිය,
තනුව, මියැසිය

මෙහි දී එකමා සතු වූ සංස්කෘත, පාලි හා ඉංගිරිසි මෙන් ම ශ්‍රීක හා ලතින් ආදී භාෂා
ඥානය ද බෙහෙවින් ඉවහල් වී ඇත. ‘රේඩියෝ’ යන වදන සැකසී ඇත්තේ ‘රාඩියස්’
යන ලතින් වචනයෙනි. එහි අරුත ‘මැද සිට අරය දිගේ දෙවෙන’ යන්න යි. කුමාරතුංග
‘රෙදෙවුව’ යන වචනය නිර්මාණය කර ඇත්තේ එය සැලකිල්ලට ගනිමිනි.

අරය දිගේ දෙවෙනුයේ > අර + දා + දෙවු > අරදෙවු > රදෙවු > රෙදෙවු

තනුව, මියැසිය, සරසවිය, පාපැදිය, යතුරු පැදිය, පාසල, හෙදිය, සකසු ආදී වදන් එකමාගේ
නිපැයුම් බව දැන හෝ නො දැන වර්තමානයේ බහුලව භාවිත කෙරෙයි.

වෙන බසක වචනයකට අරුතින් හා ශබ්දයෙන් සමාන වචන සෑදීමේ පුරෝගාමියා
කුමාරතුංග බව ද කිව හැකි ය.

වරදක් දුටු තැන එය නිවැරදි කරන්නට නොපමා වූ කුමාරතුංග,

“ගත් කරු සත් කරු පමණ
ඔබ හට කරුණෙක් නොවේ
දෙවියකු කී දැයක් වත්
කරුණු නැති වූ නො අදහනු”

යනුවෙන් යමක් තර්කානුකූලව විමසා තහවුරු කර ගැනීම නිබඳව අගය කළේ ය. තමාගේ
ම මතය පවා කරුණු ඇතොත් වෙනස් කර ගැනීමට ඔහු පසුබට නොවී ය.

“අප ගැන මඳක් කිය යුතු. තව මැ අපි විමසීමෙහි යෙදී සිටුවීම. දිනෙන් දින මතු වන දෑ නිසා මතය වෙනස් කරන්නට සිදු වන වාර බොහෝ යි. බොහෝ දෙන වරක් බඳා ගත් මතය වෙනස් කරන්නට මැලී වෙති. අස්ථිරභාවය පිට දොස් නඟති’යි යන බියෙනි... අනුන් කියන දොසට බියෙන් එළියට එන්නට දඟලන ඇත්ත වසන්නේ නොමිනිසෙකි. කියන දොසක් අපි විමසමිහ... ඒ හෙයින් තුන් වැන්න මුල් සැකැසුම් දෙකට මැ වඩා වෙනස් වුව පුදුමයක් නො වේ.”

මුවදෙව් දා විවරණය (තෙවන සංස්කරණය)

සුබස සඟරාවෙන් උපුටා ගත් පහත ප්‍රකාශය ද එතුමාගේ අනතිමානී ගුණය ප්‍රකට කරවන්නකි. තම වරදක් පෙන්වා දුන් අයකුට දක්වන මේ ප්‍රතිචාරය කුමාරතුංග චරිතයේ ප්‍රබලත්වය ඔප් නංවයි:

“ඔබගේ විවරණය හරි බවට බැහැරින් දෙස් නුවුවමනා යැ. කවර හෙයෙකින් වුව ද අපගේ වරද පිළිගනිමු. මෙය හෙළි කිරීම ගැන අපි ඔබට ණය වමිහ.”

සිංහල භාෂාවට හා සාහිත්‍යයට මහඟු මෙහෙවරක් ඉටු කළ වියතකු ලෙස ද භාෂා ඥානයෙන් පරිපූර්ණ පඬිවරයකු ලෙස ද සමාජයේ ඉහළින් වැජඹුණු මෙතුමා 1944 මාර්තු 02 දින අභාවප්‍රාප්ත විය. සෑම වසරක ම මාර්තු 02 සිංහල භාෂා දිනය ලෙස නම් කර ඇත්තේ සිංහල භාෂාවේ ප්‍රගමනයට කුමාරතුංග දායකත්වය අනුස්මරණය කිරීමේ පරමාර්ථයෙනි.

අවබෝධය

1. කුමාරතුංග මුනිදාසයන් සිංහල භාෂාවේ අභිවෘද්ධියට කළ සේවාවන් මොනවා ද?
2. කුමරතුඟු මුනිදසුන් රචනා කළ ළමා සාහිත්‍ය කෘති පහක් නම් කරන්න.
3. කුමාරතුංග මුනිදාසයන් විවරණ සැපයූ පොත් පහක නම් ලියන්න.
4. කුමරතුඟුවන්ගේ නායකත්වයෙන් බිහි වූ භාෂා සංවිධානයේ කාර්යභාරය වූයේ කුමක් ද?
5. කුමාරතුංග මුනිදාස සිප්පුරු වදන් නිපදවීමට ප්‍රිය කළ ක්‍රමය කුමක් ද?

වාක්‍ය රීති

ලේඛනයේ දී විවිධ වාක්‍ය රීති භාවිත කෙරේ. 6, 7, 8 ශ්‍රේණිවල දී ද අපි විවිධ වාක්‍ය රීති හඳුනා ගනිමු. මේ පාඩමෙන් වාක්‍ය නිර්මාණයේ දී අවශ්‍ය වන, ‘නිත්‍ය බහු වචන පද’ ආශ්‍රිත රීති කිහිපයක් හඳුනා ගනිමු.

නිත්‍ය බහු වචන පද

අයෙක්, ඇතැමෙක්, කවරහු, කවුරු, කෙනෙක්, දෙන, සමහරු, සමහරෙක්, දෙනෙක්, අය යන පද නිත්‍ය බහු වචන වේ. උක්තය නිත්‍ය බහු වචන වූ විට ආධ්‍යාතය ද බහු වචන වේ.

- උදාහරණ :-
1. අයෙක් නැටීමට දක්ෂ වූහ.
 2. ඇතැමෙක් කරුණාවන්ත වූහ.
 3. කවරහු පාඩම් කළෝ ද?
 4. කවුරු එහි යන් ද?
 5. කෙනෙක් උනන්දුවෙන් ඉගෙන ගනිති.
 6. බොහෝ දෙන විභාගයට සුදානම් වූහ.
 7. සමහරු විශ්වවිද්‍යාලයට යති.
 8. සමහරෙක් කාලයෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ගනිති.
 9. ඒ අය ගමට යති.
 10. ටික දෙනෙක් තරගයට ඉදිරිපත් වෙති.

ඇතැම් නිත්‍ය බහු වචන පද පැහැදිලිව ම ඒකාර්ථයක් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා ද යෙදේ. එවැනි අවස්ථාවන්හි දී ආධ්‍යාතය ඒක වචන වේ.

එක් කෙනෙක් ක්‍රීඩා කරයි.
ක්‍රීඩා කණ්ඩායමෙන් එක් අයෙක් ඉවත් වෙයි.

ආබ්‍යාතය බහු වචනයෙන් යෙදෙන අවස්ථා

‘ආණ, අණ, අණි’ යන ගෞරවාර්ථ ප්‍රත්‍යය සමග ‘ඕ’ ප්‍රත්‍යය යෙදෙන විට ආබ්‍යාතය බහු වචන වේ.

උදාහරණ: ‘ආණ - අණ’ පුරුෂ ලිංග නාම හා යෙදේ.

පිය + ආණ + ඕ - පියාණෝ

පියාණෝ රැස්වීමට සහභාගී වූහ.

පුත් + අණ + ඕ - පුතණුවෝ

පුතණුවෝ දෙගුරුන් පා වැන්දහ.

‘අණි’ ස්ත්‍රී ලිංග නාම හා යෙදේ.

මා + අණි + ඕ - මෑණියෝ

මෑණියෝ දරුවන් පෝෂණය කරති.

‘වහන්සේ, දෑ’ යන පද යෙදුණු කල්හි ආබ්‍යාතය බහු වචනයෙන් තැබේ.

තෙරුන් වහන්සේ දහම් දෙසූ සේක/දෙසති.

මෑණියන් දෑ දරුවන් වෙනුවෙන් වෙහෙසෙන දෑ ය/වෙහෙසෙති.

රැළ, පෙළ, කැල, මුළ, ගණ, පිරිස, රංචුව, පොකුර, කණ්ඩායම යනාදී පද සමූහාර්ථවාවී පද වේ. ප්‍රාණවාවී පදයක් සමූහාර්ථවාවී පදයක් සමග එක්වී උක්තයක් සේ යෙදුණු විට එහි ආබ්‍යාතය බහු වචන වේ.

උදාහරණ :- කොටි රැළ වනය දෙවනත් කරති.

ළමා පෙළ පන්ති කාමරයට පිවිසෙති.

සියොත් කැල අහසේ පියාඹති.

සොර මුළ ගම් පහරති.

අප්‍රාණවාචී පදයක් සමූහාර්ථවාචී පදයක් සමග උක්ත වූ විට ආධ්‍යාතය ඒක වචන වේ.

- උදාහරණ :-
- ගස් පෙළ සුළඟට සෙලවෙයි.
 - මල් පොකුරු සුවඳ විහිදුවයි.
 - තරු කැල අහසේ බබළයි.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. වරහන් තුළින් නිවැරදි වචනය තෝරා හිස්තැන් පුරවන්න.
 - i. අපේ ගමේ ඇතැමෙක් නගරයේ රැකියා (කරනි/කරයි.)
 - ii. සමහරෙක් මිහිරි හඬින් ගී (ගයනි/ගයයි.)
 - iii. සමහරු විභාගයට පෙනී (සිටියහ/සිටියේ ය.)
 - iv. පන්තියේ එක් අයෙක් නැටුම් තරගයට ඉදිරිපත් (වෙයි/වෙති.)
 - v. එක් කෙනෙක් වේගයෙන් (දුවයි/දුවති.)

2. පහත සඳහන් වාක්‍ය නිවැරදි කර ලියන්න.
 - i. අලි රංචුව ගමට පහර දෙයි.
 - ii. තරු පෙළ අහසෙහි බබළති.
 - iii. සඟ ගණ දනට වඩයි.
 - iv. තෙරණුවෝ බණ දෙසයි.
 - v. සිටාණෝ මාලිගාවට යයි.
 - vi. දුවණියෝ මවට උවටැන් කරන්නී ය.
 - vii. තෙරණියන් දෑ වෙහෙර වදින්නී ය.
 - viii. තෙරුන් වහන්සේ ගිලනුන්ට උවටැන් කරයි.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. කුමාරතුංග මුනිදාස සම්බන්ධයෙන් පහත දැක්වෙන අනුමාතෘකා ඔස්සේ කරුණු පෙළ ගස්වන්න.
 - i. භාෂාවට කළ මෙහෙවර
 - ii. නිර්මාණකරණයේ නියැලීම

2. ‘දෙස බස රැස රැක ගනිමු’ මැයෙන් රචනාවක් ලියන්න.

3. කුමාරතුංග මුනිදාස වර්තමාන භාෂාවට එකතු කළ වචන ගොනුවක් සාදන්න.